

PERSKAITYK TEKSTĄ

Gendrutis Morkūnas

Tikroji tiesa apie katšunį

- Koks tavo vardas? – paklausė Bernardas.
- Tu mane jau pavadinai katšuniu. Man tai patinka, - atsakė katšunis.
- Bet norėčiau žinoti tikrąjį tavo vardą, - neatlyžo Bernardas. Jis žinojo, kad prasivardžiuoti negražu. Visus reikia vadinti tikraisiais vardais.

Iš to, ką katšunis pasakė, Bernardas suprato, kad jis skaito mintis.

- Aš jau sakiau, kad katšunio vardas man patinka. Pagalvok apie tuos, kurie savo vardų nemėgsta. Jie kankinasi, girdėdami savo vardą. Sugalvoja sau net pravardes. <...>

Supratus, kad katšunis skaito mintis, Bernardui turėjo pasidaryti nejauku. Vos tik spėjo jis apie tai pagalvoti, katšunis tarė:

- Tikri draugai visada skaito vienas kito mintis. Ir dėl to jiems nekyla jokie nejaukumo. Blogų minčių jie neturi, tad nėra ko ir slėpti.

- Gerai. Tada tave vadinsiu Katšuniu, - pasakė Bernardas.

Jis pajuto, kad to norėtų ir Katšunis. Pajutau ir aš, todėl nuo šios vietos Katšunio vardą rašysiu didžiąja raide. <...>

Bernardo mintis Katšunis skaitė toliau.

- Taip, tai yra mūsų paslaptis. Aš atėjau tau padėti. Iš tavęs sklido tokia neviltis, kad man paširpo kailis. Įsivaizduok save, apsirengusį šlapiais drabužiais. Šaltą rudenį. Drabužius tu gali persirengti, o aš kito kailiuko neturiu.

- Bet dabar man daug geriau. Tu išeisi? Juk tavo kailiukas nebešiurpsta, - paklausė Bernardas. Jis taip bijojo iš Katšunio išgirsti: „Taip, išeisiu. Tau jau daug geriau“, kad Katšunio atsakymo neišgirdo visai. Todėl savo atsakymą Katšunis turėjo pakartoti:

- Kailiukas nebešiurpsta, bet man gera su tavimi.

Nuo šių žodžių Bernardui kažkodėl pasidarė karšta. Paskui jis prisiminė, kad niekas iki šiol jam nėra taip sakęs. Kartais mama sakydavo, kad ji Bernardą myli, kad jis jai labai brangus, bet tai kažkodėl nė iš tolo neprilygo Katšunio žodžiams. kažkas juose slypėjo.

- Gyvenime tu išgirsi dar daug žodžių, nuo kurių norės sustoti širdis. Tau tai patiks. Tokius žodžius tu norėsi girdėti. Bet žinok, kad bus daug žmonių, kuriems reikės ir tavo žodžių. Labai reikės.

Katšunio balsas buvo lygus ir vienodas ir atrodė, kad jis dėsto kažką paprasta ir kasdieniška, pavyzdžiui, kaip lyginti kėlnes.

- Kas tu? Kur gyveni? Kiek tau metų? Kada tavo gimtadienis? – išpyškino Bernardas. Jam norėjosi apie naująjį draugą žinoti viską.

Katšunis tylėjo. Jo akyse žaidė ruda ir geltona spalva, ir Bernardas suprato, jog nebūtina žinoti, kada tikro draugo gimtadienis. Draugaujant yra daug svarbesnių dalykų negu gimtadieniai. Ir geriau visas jėgas atiduoti jiems.

Tad kokia ta tikroji tiesa apie Katšunį?

Ji tokia. Katšunis panašus ir į šunį, ir į katę. Jo akys keičia spalvą, o kailiuku gali bėgioti įvairiaspalvės bangos. Moka būti nepastebimas, tačiau kartais, būdamas su juo, nematai ir negirdi nieko daugiau, tik jį. Šiek tiek kalba, bet dar daugiau pasako kažkokiu kitu būdu, be žodžių. Mėgsta šiltą pieną ir tas pienas kiekvieną kartą kvepia vis kitaip.

Vos nepamiršau. Tie, kurie pamany, jog Katšunis panašus į švelnų kačiuką ar mėlyną šuniuką, labai apsiriks. Kai Katšunis kuo nors nepatenkintas, jo akys mėto violetinius žaibus, o kailis pasidaro panašus į kaktusą, kuris tarsi policijosmašinos švyturėlis žaižaruoja mėlyna ir raudona spalva. Tada Katšunio gali išsigąsti net televizijos bokštas.

Tai beveik ir viskas, ką žinau apie Katšunį. Tiesa, dar atrodo, kad jis ateina tada, kai kam nors labai labai labai labai bloga.

ATSAKYK Į KLAUSIMUS IR ATLIK UŽDUOTIS (remkis tekstu)

1. Kas Katšuniui sugalvojo vardą?

- A. Pats Katšunis
- B. Bernardas
- C. Ankstesni Katšunio šeimininkai

2. Kodėl Bernardas norėjo sužinoti Katšunio tikrąjį vardą?

- A. Nes visus reikia vadinti tikraisiais vardais.
- B. Nes negali skaityti kito minčių.
- C. Nes nori viską žinoti apie Katšunį.
- D. Nes nori draugauti su Katšuniu.

3. Kodėl Katšunis atėjo pas Bernardą?

- A. Jis buvo šlapiais drabužiais.
- B. Jis norėjo berniukui padėti.
- C. Jis norėjo persirengti.
- D. Jį buvo apėmusi neviltis.

4. Kas rodo, kad Bernardas su Katšuniu tapo draugais?
Pažymėk visus teisingus atsakymus.

Katšunis gali skaityti Bernardo mintis.	
Jie žino tikrus vienas kito vardus.	
Jie vienas kitą jaučia.	
Jiems gera būti kartu.	
Jie žino, kada katro gimtadiens.	
Bernardas nenori su Katšuniu išsiskirti.	

5. Ką svarbaus Bernardas suprato apie draugystę?
Parašyk du dalykus.

1.

2.

6. Kaip atrodo katšunis, kai būna viskuo patenkintas, o kaip – kai nepatenkintas?

Kaip atrodo Katšunis?	Patenkintas	Nepatenkintas
Kailiuku gali bėgioti įvairiaspalvės bangos.		
Akys mėto violetinius žaibus.		
Akyse žaidžia ruda ir geltona spalva.		
Kailis pasidaro panašus į kaktusą ir žaižaruoja mėlyna ir raudona spalva.		

7. Kada gali aplankyti Katšunis?

- A. Kai kam nors būna labai gera.
- B. Kai kam nors būna labai bloga.
- C. Naktį.
- D. Dieną.

8. Ar Bernardui patiko Katšunis?

Taip

Ne

Paaiškink, kodėl taip manai.

9. Nuo kurių Katšunio žodžių Bernardui pasidarė karšta?
Kodėl jis taip jautėsi?

10. Kodėl Katšunis nenorėjo pasakyti Bernardui savo
tikrojo vardo?

- A. Nes negražu prasivardžiuoti.
- B. Nes Katšunio vardas jam patiko.
- C. Nes jis jo nežinojo.

